

ת"פ 12629/09/15 - מדינת ישראל נגד מסרט אזאנאו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 12629-09-15 מדינת ישראל נ' אזאנאו

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מסרט אזאנאו

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירות של **פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה**, לפי סעיף 407 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); **החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה**, לפי סעיף 186 (א) לחוק **וגניבה**, לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 25 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.6.2015, בשעה 02:00 לערך, הגיע הנאשם למכולת "מינימרקט הכיכר" בראשון לציון. הנאשם טיפס על גג המכולת, חתך באמצעות סכין את בד הברזנט המכסה את הגג, נכנס דרך הקרע שיצר אל תוך המכולת, וניסה לגנוב בקבוקי בירה.

3. בהתאם להסכם הדיוני בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר לעונש. לבקשת ב"כ המאשימה, הופנה הנאשם אף לממונה על עבודות השירות, אולם הוא לא התייצב לראיונות שנקבעו לו, למרות שזמן על ידי הממונה מספר פעמים. בקשת ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם פעם נוספת אל הממונה נדחתה על ידי בהחלטה מפורטת מיום 24.10.2019.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו 3 תסקירים, אולם בשניים האחרונים ציין שירות המבחן שלא עלה בידו ליצור קשר עם הנאשם.

מהתסקיר מיום 11.3.2018, עולה שהנאשם עלה לפני כתשע שנים לארץ, כשהיה בן 18. את לימודיו הפסיק בגיל צעיר מאוד, ולכן לא רכש השכלה בסיסית. עד לעלייתו ארצה עבד בחקלאות ובמשק בית. עם עלייתו ניסה להשתלב בלימודי אולפן אך הפסיק את לימודיו טרם רכישת השפה העברית. לאחר העלייה ארצה השתלב בשוק העבודה כשכיר בעבודות מזדמנות וסייע למשפחתו. כיום, מתגורר הנאשם באילת ועובד כשכיר בתחום המזון באחד מבתי המלון בעיר. מהתסקיר עולה שהנאשם התקשה להתייחס לאירוע העבירה, והפגישה עמו התאפיינה בשתיקות ארוכות וקשיי הבעה. בהמשך ניתק הנאשם את הקשר עם שירות המבחן, ועל אף ניסיונות רבים ליצור עמו קשר, לא עלה בידי קצין המבחן להשלים את תהליך האבחון.

לבקשת הנאשם ניתנו לו שתי הזדמנויות נוספות לפנות לשירות המבחן, אולם הוא לא השכיל לנצלן, ומשכך לא עלה בידי שירות המבחן לחדש עמו את הקשר.

באופן דומה לא התייצב הנאשם, כאמור, מספר פעמים בפני הממונה.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

5. ב"כ המאשימה הפנה למועד ביצוע העבירה ולעברו הפלילי הנקי. עם זאת, טען כי אין לזקוף את חלוקף הזמן מאז הגשת כתב האישום ועד למתן גזר הדין לזכות הנאשם, שכן הימשכות ההליכים נגרמה בשל אי התייצבותו לדיונים, בפני הממונה על עבודות השירות ובפני שירות המבחן. ב"כ המאשימה התייחס לחומרת מעשיו של הנאשם, לערכים המוגנים בהם פגע, כאשר לדבריו, מדובר בפגיעה ברף הבינוני, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, תוך שהפנה לפסיקה אליה אתייחס בהמשך. בשים לב למכלול הנסיבות והתנהגותו הבעייתית של הנאשם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחם, לצד מאסר מותנה וקנס.

6. מנגד, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בחלוקף הזמן, על אף התנהלותו של הנאשם, שכן 4 השנים שחלפו מיום ביצוע העבירה, בהן לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, מהוות לשיטתו אינדיקציה ברורה לכך שמדובר באירוע חריג בנוף חייו של הנאשם. נוסף על כך, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר הראשון. לעניין אי התייצבותו בפני הממונה על עבודות השירות, טען כי הנאשם שבר את רגלו במועד הזימון הראשון, ולזימון השני הגיע, אולם לא מצא את המקום. עוד ציין, לזכות הנאשם, את הודאתו בהזדמנות הראשונה, עוד בתחנת המשטרה, את לקיחת האחריות מצדו ואת החרטה שהביע. לדבריו, הנאשם לא ידע כיצד להתנהג בארץ, בה הוא נמצא 9 שנים בלבד.

ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי משמעותי וקנס מוגדל כתחליף לעונש מאסר בפועל.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, התנצל וביקש סליחה. לדבריו, למד מהטעות שעשה. הנאשם הסביר שלא התייצב בפני שירות המבחן והממונה על עבודות השירות בשל המצב של רגלו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לתת את הדעת לעיקרון המנחה בענישה, והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם כך, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשה העבירה

9. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם השמירה על קניינו של אדם, על תחושת הביטחון האישי שלו, על פרנסתו ועל פרטיותו.

על הצורך להחמיר בענישה בעבירות רכוש בכלל ובעבירות התפרצות בפרט עמד השופט א. רובינשטיין ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.8.2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרור לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העבריין לא יילכד"

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך המוגן

10. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מלמדות שהנאשם תכנן את המעשה. הנאשם הגיע באישון לילה למכולת, שעה בה ציפה כי איש לא יפריע לו לבצע את זממו, כשהוא מצויד בסכין כדי לחתוך את הברזנט שכיסה את הגג.

מעבר לנזק שנגרם לברזנט אותו חתך הנאשם, לא נגרם לבית העסק כל נזק אחר, שכן לא עלה בידי הנאשם לגנוב את בקבוקי הבירה. ככל שהיה עולה בידי הנאשם לגנוב אותם, הרי שהנזק שהיה נגרם לבעל העסק היה קטן יחסית.

בשים לב לאמור, מצאתי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של הנאשם הינה נמוכה.

מדיניות הענישה הנהוגת

11. מסקירת גזרי הדין בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, עולה כי ככלל מוטלים עונשי מאסר בפועל, לעיתים אף לריצוי בדרך של עבודות שירות, כאשר נסיבות המקרה מאפשרות זאת וכאשר הנאשם נמצא מתאים לכך:

א. ברע"פ 3478/18 קמנקו נ' מדינת ישראל (8.5.2018), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של פריצה לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה ושתי עבירות גניבה בנסיבות מחמירות. הנאשם ניהל הוכחות, התקשה לקחת אחריות על מעשיו ועברו הפלילי מכביד. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, ועל הנאשם הושת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל עונשו ל-8 חודשי מאסר, עונש שאושר אף על ידי בית המשפט העליון.

ב. ברע"פ 117/16 מעווד נ' מדינת ישראל (11.1.2016), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של קשירת קשר, התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה בצוותא; היזק לרכוש בזדון והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם קשר קשר עם אחרים, שהצטיידו בכלי פריצה ופרצו למוסד ציבורי, תוך שגרמו לנזק בסך של 59,000 ₪. התסקיר בעניינו של הנאשם נשא אופי שלילי. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר ועל הנאשם נגזר עונש של 18 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 28 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 24 חודשי מאסר, עונש שאושר, כאמור, על ידי בית המשפט העליון.

ג. ברע"פ 1078/15 קרקין ואח' נ' מדינת ישראל (15.2.2015), אושר עונשם של נאשמים אשר הורשעו, על יסוד הודאתם, בעבירות של קשירת קשר; התפרצות למפעל בו עבד נאשם 1, משם גנבו ציוד בשווי של כ-650,000 ₪. לשני הנאשמים עבר פלילי שאינו מכביד. על נאשם נוסף בפרשה, אשר נשפט בנפרד, הושת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. על נאשם 1 נגזר עונש של 12 חודשי מאסר, ועל נאשם 2 עונש של 10 חודשי מאסר.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 25848-04-19 שעירי נ' מדינת ישראל (2.7.2019), אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשי מאסר שנגזרו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של פריצה לחנות שהיית סגורה וריקה וגנב מתוכה כ-100 שעונים בשווי של כ-15,000 ₪.

ה. בת"פ (רמ') 52913-01-15 מדינת ישראל נ' אבו גודה (20.10.2015), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בחמש התפרצויות לבתי עסק שונים, וגרימת נזק בשווי כולל של אלפי שקלים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. חרף קיומו של עבר פלילי מכביד, ובשים לב לתסקיר חיובי, נגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנמצא שיש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום.

ו. בת"פ (רח') 12538-02-13 מדינת ישראל נ' שלוש (28.4.2014), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים, היזק במזיד לרכוש והתפרצות לחנות לממכר משקאות וחטיפים. לאחר שהנאשם

עבר הליך שיקום, נגזרו עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ז. המאשימה הפנתה לת"פ (נת' 59631-12-13 מדינת ישראל נ' גויטע (3.5.2015), בו הורשע הנאשם, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של התפרצות לבית עסק, משם גנב כלי עבודה בשווי כולל של כ-5,000 ₪. לאחר שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, נגזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 18 חודשי מאסר בפועל.

12. בהתחשב בכל האמור, אני קובע שמתחם העונש ההולם את הנסיבות בהן בוצעה התפרצות לבית עסק בדרך של חיתוך גג הברזנט של בית העסק באמצעות סכין, בניסיון לגנוב בקבוקי בירה, נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. הנאשם, כבן 25, עלה ארצה עם בני משפחתו בשנת 2010, בהיותו בן 18. מתסקיר שירות המבחן עולה שלנאשם נסיבות חיים קשות. הנאשם נאלץ לעזוב את לימודיו בגיל צעיר מאוד ועד עלייתו ארצה עבד בחקלאות ובמשק בית. הנאשם השתלב בשוק העבודה כשכיר וסייע במשך השנים לבני משפחתו, זאת למרות שלא שלט בעברית. שירות המבחן התרשם כי משפחת הנאשם חוותה משבר הגירה אשר הוביל לשינויים בחלוקת התפקידים המשפחתיים, כאשר המשפחה מנהלת אורח חיים הישרדותי תוך השקעה במימון התעסוקתי לצורך הבטחת קיום בסיסי. מכאן, שהטלת עונש מאסר תפגע בנאשם ובמשפחתו.

לזכות הנאשם זקפתי את עברו הנקי, את החרטה שהביע ואת הודאתו במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, עובדה שיש בה כדי להצביע על לקיחת אחריות על מעשיו.

14. העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה בחודש יוני 2015. עם זאת, לא ניתן לזקוף את חלוף הזמן לזכות הנאשם, זאת בשל התנהלותו מול בית המשפט ומול שירות המבחן. נוסף על כך, הנאשם לא התייצב לדיונים בעניינו, הוצאו נגדו צווי הבאה וצווי מעצר, ההליכים נגדו הותלו ובהמשך חודשו. הנאשם לא התייצב בפני שירות המבחן והדיון נדחה פעמיים על מנת לאפשר לו להשלים את הליך האבחון. כאמור, הנאשם לא התייצב אף לראיונות בפני הממונה על עבודות השירות. בנסיבות אלו, הימשכות ההליכים אינה אלא תוצר כפיו של הנאשם עצמו, ואין לו להלין אלא על עצמו, הן בהיבט של חלוף הזמן, והן בהיבט של אי קבלת המלצה טיפולית משירות המבחן או חוות דעת ממונה.

לצד זאת, יש ממש בטענת ההגנה לפיה הזמן שחלף מחזק את המסקנה לפיה העבירה בגינה הורשע בהליך זה הינה בבחינת "מעידה חד פעמית".

15. אשר לבקשת ב"כ הנאשם, להסתפק בהטלת קנס כספי - מצאתי לדחותה משלושה טעמים. האחד, העונש המבוקש חורג במידה משמעותית מרף הענישה, כאשר אין בנמצא כל הצדקה לחרוגה זו. השני, הסתפקות בענישה מקלה כגון קנס כעונש עיקרי תפגע בשיקולי ההרתעה. השלישי, ספק בעיני עד כמה יוכל הנאשם לעמוד בתשלום קנס

מכביד, בשים לב למצבו הכלכלי, כאשר משמעות הדבר היא שיהיה עליו לרצות עונש מאסר כתחליף לתשלום הקנס. מאותם נימוקים ממש, ובשים לב לעובדה שהנאשם עתיד לרצות עונש מאסר, מצאתי להימנע מהטלת קנס כספי.

16. לאור כל האמור, לאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את עברו הנקי, את הודאתו, ואת לקיחת האחריות, מצאתי למקם את עונשו בתחתית המתחם העונשי.

סוף דבר

17. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, בניכוי הימים בהם ישב במעצר בין התאריכים 2-3.6.2015.

לבקשת הנאשם, יחל הנאשם יתייצב לרצות את עונשו במתקן הכליאה "ניצן", ביום 6.2.2020. במועד זה יתייצב הנאשם עד השעה 08:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. הנאשם יצהיר כי הוא מתחייב להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לבצע עבירת רכוש מכל סוג שהוא, ושכל שיבצעה ישלם סך של 1,000 ש"ח. הנאשם יצהיר על התחייבות כאמור מיד לאחר הקראת גזר הדין.

18. ניתן צו כללי למוצגים. הסכין תושמד.

19. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת תיקי המעצר ישמשו להבטחת התייצבותו לריצוי עונש המאסר. עם כניסתו של הנאשם לכלא, יוחזר לידי הנאשם כסף שהופקד על ידו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

20. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. רשמתי בפני את הצהרת הנאשם לפיה אין ברשותו דרכון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז לוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, בנוכחות הצדדים.